

تاریخ: ۲۸ / ۵ / ۱۳۸۷

شماره: ۱۴ / ۲۸۲

پیوست: زائد

بسمه تعالی

مدیریت محترم کل دبیرخانه شورای نگهبان

با اهداء سلام:

بازگشت به نامه شماره ... ۲۰۰۶۰۷۰۱۰۳۰۳۰۱۵۵ مورخ ۱۳۸۷/۰۷/۰۸ به
پیوست تصویر دادنامه شماره ۹۰۹۰۱ مورخ ۱۳۸۷/۰۴/۰۷
هیئت عمومی دیوان عدالت اداری جهت اطلاع و اقدام مقتضی ارسال
می شود.

دفتر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

دفتر هیئت عمومی
دیوان عدالت اداری

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۱۳۸۷/۱۱/۱۷ صبح
تاریخ ثبت: ۱۳۸۷/۰۷/۰۲ عصر
انجام کننده:

بسمه تعالی
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا
دادنامه

تاریخ: ۱۳۸۰

شماره:

پیوست:

تاریخ: ۱۳۸۷/۲/۲۹ شماره دادنامه: ۱۰۹ کلاس پرونده: ۳۸۲/۸۴

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: حسین عباسی.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بخشنامه شماره ۵۰۳۵۹/۱۵/۴۱/۷۱۵/۵۰۳۵۹ مورخ ۱۳۸۰/۱۱/۲۳ و ۱۵۹۰۷/۱۵۳/۴۷۳/۱۵۹۰۷ مورخ ۱۳۸۰/۴/۴ نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران.

مقدمه: شاکی به شرح دادخواست تقدیمی و لوائح تکمیلی آن اعلام داشته است، اولاً، اعلام آماده باش، نحوه اجرای آن منبع و منشاء آن در قانون عادی نیست و استناد قانونی ندارد. ثانیاً، تعریف حقوقی و آثار و تبعات آن منشاء قانونی ندارد. ثالثاً، ضوابط و خصوصیات حاکم بر آن، مرجع رسمی تشخیص آن، ضرورت ایجاد و اعلام آن، سلب حقوق فردی و اجتماعی ماموران و خانواده آنان و تحمیل شرایط اجباری به آنان، تحمیل هزینه‌های مالی اجباری و به صورت اتفاقی بدون ضوابط قانونی و پیش‌بینی بر بیت‌المال و ... به طور کلی نوعی قانونگذاری و از حدود اختیارات قانونی قانون ناجا مصوب ۱۳۶۹/۴/۲۷ خارج است و همه این موارد اختصاص به مقنن دارد. آثار و تبعات قائل شدن برای هر فعل و یا ترک فعل و تعیین ضوابط و خصوصیات آن و شرایط حاکم بر آن نیز اختصاص به مقنن دارد. بخشنامه شماره ۵۰۳۵۹/۱۵/۴۱/۷۱۵/۵۰۳۵۹ مورخ ۱۳۸۰/۱۱/۲۳ و بخشنامه شماره ۱۵۹۰۷/۱۵۳/۴۷۳/۱۵۹۰۷ مورخ ۱۳۸۰/۴/۴ نیروی انتظامی، موجد حق و تکلیف جبری و قهری نیست که خارج از حیطه آیین‌نامه نویسی و وظایف قوه مجریه می‌باشد و مغایر شرع انور و قانون و بند ۱۰ از اصل سوم اصول ۱۹، ۲۲، ۲۸، ۳۶، ۳۸، ۳۴، ۴۰، ۱۴۸ و ۱۳۸ قانون اساسی می‌باشد. لذا تقاضای ابطال آن را دارم. دبیر محترم شورای نگهبان در پاسخ به ادعای خلاف شرع بودن بخشنامه‌های مورد شکایت طی نامه شماره ۸۵/۳۰/۱۷۶۳۰ مورخ ۱۳۸۵/۶/۱۵ اعلام داشته‌اند، موضوع بخشنامه‌های شماره ۵۰۳۵۹/۱۵/۴۱/۷۱۵/۵۰۳۵۹ مورخ ۱۳۸۰/۱۱/۲۳ و ۱۵۹۰۷/۱۵۳/۴۷۳/۱۵۹۰۷ مورخ ۱۳۸۰/۴/۴ معاون انتظامی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، در جلسه مورخ ۱۳۸۵/۶/۱۵ فقهای شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت و خلاف موازین شرع شناخته نشد. معاون حقوقی و امور مجلس نیروی انتظامی در پاسخ به شکایت مذکور طی نامه شماره ۱۹۰/۴۱۹/۱۷/۳۹/۰۱/۳۴/۴/۴۰۲ مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۲۴ اعلام داشته‌اند، ۱- با تدقیق در

بِسْمِ تَعَالِي
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا
دادنامه

تاریخ: ۱۳۸۸

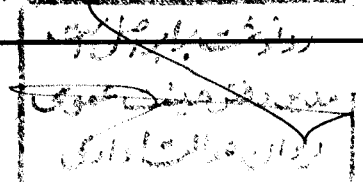
شماره:

پیوست:

مواد ۶، ۱۱ و ۱۴ آیین‌نامه انضباطی نیروهای مسلح مصوب ۱۳۶۹ فرماندهی معظم کل قوا، رعایت دستورات فرماندهان برای کارکنان نیروهای مسلح الزامی بوده و صدور دستور آماده باشد و اجرای آن از سوی کارکنان از ملزومات مهم خدمات در نیروهای مسلح و در جهت اجرای ماموریتها و وظایف محوله قانونی صورت می‌گیرد. لذا ایراد خواهان درباره عدم اختیار فرماندهان در صدور دستور آماده باش و عدم اجبار کارکنان به الزام دستورات فرماندهان با توجه به مراتب معنونه پذیرفته نمی‌باشد. ۲- مطابق ماده ۱۷۶ قانون استخدام ناجا در صورتی که ادامه کار کارکنان در غیر ساعات خدمت ضرورت پیدا کند با در نظر گرفتن افزایش بازده کار به تناسب افزایش ساعات خدمت اضافه کار پرداخت می‌گردد. لذا پرداخت وجوهی غیر از حقوق ماهانه و موارد یاد شده در قانون می‌بایستی مجوز قانونی داشته باشد که در خصوص آماده باش چنین مجوزی وجود ندارد. ۳- با عنایت به ماده ۱۵۳ قانون یاد شده قانونگذار حقوق کارکنان ناجا را به علت سختی و کیفیت خاص در نیروی انتظامی ۲۰ درصد بیشتر از حداقل و حداکثر حقوق مشمولین قانون استخدام کشوری قرار داده است. ۴- با امعان نظر به ماده ۱۶۸ قانون فوق‌الذکر، قانونگذار علاوه بر پرداخت حقوق ماهانه، مزایای شغل و فوق‌العاده خاص با توجه به ماموریتهای ویژه نیروی انتظامی که آماده باش نیز یکی از آنها می‌باشد، اجازه پرداخت ماهانه مبلغی معادل ۳۰ درصد حقوق و مزایای شغلی کارکنان تحت عنوان «فوق‌العاده سختی کار انتظامی» کارکنان را داده است که به نوعی جبران مافات زحمات کارکنان خدوم و زحمتکش ناجا را بنماید. لذا ایرادات خواهان مبنی بر عدم رضایت کارکنان برانجام امور محوله پذیرفته نمی‌باشد. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

رأی هیأت عمومی

نظر به وجوه افتراق و تمایز حالت آماده باش نیروهای انتظامی با اضافه کار در خارج از ساعات اداری و اینکه قانونگذار در هر یک از دو مورد فوق‌الذکر مبادرت به وضع حکم خاص نموده و به شرح ماده ۱۶۸ قانون استخدام نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۲ مقرر داشته است که علاوه بر پرداخت مزایای شغل و فوق‌العاده خاص، با توجه به ماموریتهای ویژه نیروی انتظامی و مسئولیت‌های ناشی از ارتباط مستمر

بسمه تعالی
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدُوا
دادنامه

تاریخ: ۱۳۸۸

شماره:

پیوست:

کارکنان با مردم و نیز شرایط محیطی و اجتماعی و ضریب بالای آسیب پذیری آنان، ماهانه مبلغی معادل ۳۰ درصد حقوق و مزایای شغل تحت عنوان «فوق العاده سختی کار انتظامی» به کارکنان نیروی انتظامی پرداخت می گردد. قسمت اخیر ماده فوق الذکر مفهم پرداخت فوق العاده به واسطه ماموریت های ویژه از جمله حالت آماده باش است و چون حالت آماده باش از مصادیق اضافه کار ساعتی موضوع ماده ۱۷۶ قانون فوق الذکر محسوب نمی شود، بنابراین مصوبات مورد اعتراض مغایرتی با قانون ندارد. /

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

معاون قضائی دیوان عدالت اداری

مقدسید فرد

رونوشت برابر اصل پیوست

مدیر دفتر هیات عمومی
دیوان عدالت اداری